

ЃОРГИЈА - ЏОРЏ АТАНАСОСКИ

СО КРЕНАТА ГЛАВА ДА ГИ ОТПОЧНЕМЕ РЕФОРМИТЕ ВО ЗЕМЈАВА

Најтешко е да се даде некоја оценка за година, која навистина беше тешка и комплицирана, бидејќи со парламентарните избори - 2006 година попусто беше изгубена, со што динамиката за неопходните реформи, кои се потребни за евроатлантските интеграции, е нарушена.

Меѓутоа, во текот на овие 12 месеци беа направени неколку големи чекори во однос на враќањето на надежта кај македонскиот народ, кој последниве пет години трпи значителни загуби во однос на националното достоинство и себепочитување.

Имено, неколку крупни настани ја одбележаа годината која измина, а тука, пред сè, мора да се одбележи свеченото и достоинственото враќање на Александар III Македонски во срцето на Македонија.

Сега, од Прилеп, тој ќе тргне во "нова обединувачка експедиција", нов поход, чија културолошка и цивилизациска

димензија ќе ги надмине денешните територијални граници на РМ и повторно ќе ја обедини етничка Македонија, која во 1913 година ја распарчаа непријателите на македонскиот народ. Поради тоа, импозантниот споменик во Прилеп, наменет на најголемиот македонски војсководец, хуманист и политичар, Александар Македонски, висок 6 метри, чие копје со должина 5,30 метри се издигнува до небото, во насока на симболот на македонскиот народ - шеснаесеткракото сонце, претставува голем поттик за сите Македонци, кои се наоѓаат во татковината, но и во дијаспората, а чии срца плачат за родната гротка.

По овој чин, се најавуваат уште многу други скулпторски дела, но не да ја претстават уметничката рака, туку да проговорат за делото на Александар и за војничката стратегија на неговиот татко Филип II, кој ја порази грчката војска кај Херонеја и истовремено го трасира патот на неговиот син за да ја издигне македонската култура и династија до универзумот.

А, оттаму, повторно во 2006 година, се врати како Феникс и ги сплоти Македонците за претстојната битка која се подготвува за консолидирање на положбата на македонскиот народ на Балканот и во светот.

Токму поради овие причини денес мораме гордо да ја кренеме главата и да се сконцентрираме на реформите во земјавата. Тие ќе нè одведат во нова насока, која во многу елементи е слична на големината на државата, која ја создаде Александар III Македонски.

Имено, карактерот на Европската унија е сличен на македонското царство, иако географската површина никогаш нема да им биде иста. Сепак, "величината" се мери со делата, со војничката храброст, но и со мудроста да се обединат илјадници народи, култури и да се дојде до Индија и повторно да се врати назад во Македонија, како мит и легенда.

На тој пат Република Македонија почна да оди, иако прво стигнавме пред портите на НАТО, сепак близу сме и до ЕУ, која не само што ќе сака да се дружи со македонскиот народ, туку ќе ги црпи нашите многувековни искуства, бидејќи кризата е наш феномен, кој многу пати бил надминувачан со работа и со трудољубивост.

Во овој контекст се и промените кои се прават во нашава земја, која ги одбра партнерите, но поради домашните проблеми, непријателите, одродниците и душманите, успехот ни е спречен. Сепак, надежта последна умира, а таа ширум ни ги отвора портите на Европската унија, која во моментот е во криза, но нема да престане да се шири кон Истокот.

На таа патека се наоѓаат и Република Македонија, македонскиот народ и другите граѓани, кои ќе ја искористат својата шанса за што поскоро да пристигнат до Брисел.